

Jaeen piilossa oleva historia – numero viisitoista

Toinen voihuuto – osa kaksi

Jeff Pippenger

2026-06-11

Sisär White tuo useaan otteeseen esiin, että se Jesajan kirjan kohta, jonka Jeesus luki Nasaretin synagogassa, ei ainoastaan julistanut Hänen työtään, vaan oli myös meidän työmme esikuva. Tämän voidellun työn täydellinen täyttymys toteutuu niissä, jotka muodostavat sadan neljäkymmenen neljän tuhannen lipun.

Herran, Herran Henki on minun ylläni, sillä Herra on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyryille; hän on lähettänyt minut sitomaan särjetyt sydämet, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlehdituille vankilan avautumista; julistamaan Herran otollista vuotta ja meidän Jumalamme koston päivää; lohduttamaan kaikkia murheellisia; asettamaan Siionissa murheellisten osaksi, antamaan heille kaunistuksen tuhkan sijaan, ilon öljyn murheen sijaan, ylistyksen vaateen masentuneen hengen sijaan; jotta heitä kutsuttaisiin vanhurskauden tammiksi, Herran istutukseksi, että hän kirkastuisi. Ja he rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, kohottavat entiset autiot paikat ja korjaavat hävitetyt kaupungit, monien sukupolvien autiot seudut. Ja muukalaiset seisovat ja kaitsevat teidän laumojanne, ja vieraan kansan pojat ovat teidän kyntömiehenne ja viinitarhurinne. Mutta teitä kutsutaan Herran papeiksi; teitä nimitetään meidän Jumalamme palvelijoiksi; te saatte syödä kansojen rikkaudet, ja heidän kunniaansa te kerskaatte. Häpeänne sijaan te saatte kaksinkertaisen osan; häväistyksen sijaan he iloitsevat osastaan; sen tähden he perivät maassansa kaksinkertaisesti; heillä on oleva iankaikkinen ilo. Jesaja 61:1–7.

Edellisessä artikkelissa aloimme tunnistaa ”hetken, kuukauden, päivän ja vuoden”, jotka muodostivat kolmensadan yhdeksänkymmenen yhden vuoden ja viidentoista päivän aikaprofetian. Aikaa ei enää ole, joten ajan neljää ilmaisua on sovellettava vertauskuvallisesti viimeisinä päivinä, jolloin ensimmäisen ja toisen voihuudon profeetalliset piirteet toistuvat kolmannessa voihuudossa. ”Vuosi” on ”Herran otollinen vuosi”, ja se on myös ”meidän Jumalamme koston päivä”.

”Tuo päivä” on ”onnettomuuden päivä”, koston ja kostamisen päivä, niin kuin Mooses on esittänyt.

Minun on kosto ja rankaiseminen; aikanaan heidän jalkansa horjuu, sillä heidän onnettomuutensa päivä on lähellä, ja se, mikä heitä kohtaa, rientää nopeasti. 5. Moos. 32:35.

Jesajassa se on ”otollinen vuosi” ja ”koston päivä”, ja koston päivä on Mooseksen ”onnettomuuden päivä”, jolloin Laodikean jalka liukastuu heidän saadessaan palkan ja koston. Suuren maanjäristyksen hetki, onnettomuuden päivä, otollinen vuosi ja ensimmäinen kuukausi osuvat kaikki yhteen sunnuntailain kanssa. Joelin kirjassa sana ”kuukausi” on lisätty sana, mutta lisätty sana on oikea. Kääntäjät lisäsivät sanan ”kuukausi” sopusoinnussa sen totuuden kanssa, että

myöhäissade tuli ensimmäisenä kuukautena.

Iloitkaa siis, te Siionin lapset, ja riemuitkaa Herrassa, teidän Jumalassanne; sillä hän on antanut teille syyssateen kohtuullisesti, ja hän antaa teille sateen, syyssateen ja kevätsateen, ensimmäisessä kuussa. Joel 2:23.

Sana ”kuukausi” on tulkinta, ei osa alkuperäistä inspiroitua tekstiä. Hepreassa sanotaan yksinkertaisesti, että sateet tulevat ”entisenä” tai ”niin kuin alussa” — tarkoittaen, että Jumala palauttaa sateet niiden oikeaan aikaan aivan niin kuin entisinä aikoina. Sisär White rinnastaa toistuvasti milleriläisen liikkeen vuosina 1840–1844 helluntaihin kuvatakseen myöhemmän sateen viimeisinä päivinä. Myöhäissade tulee ”niin kuin alussa”, mikä oli helluntai, jonka Sisär White toistuvasti rinnastaa sunnuntailakiin.

”Enkelin, joka yhtyy kolmannen enkelin sanoman julistukseen, on valaiseva koko maa kirkkaudellaan. Tässä ennustetaan maailmanlaajuista ja ennennäkemättömän voimallista työtä. Vuosien 1840–44 adventtiliike oli Jumalan voiman loistava ilmenemä; ensimmäisen enkelin sanoma vietiin jokaiseen maailman lähetysasemaan, ja joissakin maissa vallitsi suurin uskonnollinen kiinnostus, mitä missään maassa on nähty kuudennentoista vuosisadan uskonpuhdistuksen jälkeen; mutta nämä jäävät toisiksi sen mahtavan liikkeen rinnalla, joka tapahtuu kolmannen enkelin viimeisen varoituksen yhteydessä.

Työ tulee olemaan samankaltaista kuin helluntaipäivänä. Niin kuin ”varhaissade” annettiin Pyhän Hengen vuodattamisessa evankeliumin alussa, jotta kallisarvoinen siemen puhkeaisi kasvuun, samoin ”myöhäissade” annetaan sen lopussa elon kypsyttämiseksi. ”Silloin me käsitämme, jos ahkeroitsemme tuntea Herran. Hänen nousunsa on varma kuin aamurusko, ja hän tulee meille kuin sade, kuin kevätsade ja syyssade maan päälle.” Hoos. 6:3. ”Iloitkaa siis, te Siionin lapset, ja riemuitkaa Herrassa, Jumalassanne, sillä hän antaa teille syyssateen oikeassa määrin ja lähettää teille sateen, syyssateen ja kevätsateen.” Joel 2:23. ”Viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, minä vuodatan Henkeäni kaiken lihan päälle.” ”Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.” Ap. t. 2:17, 21.

”Evankeliumin suuri työ ei ole päättävä vähäisempään Jumalan voiman ilmenemiseen kuin mikä merkitsi sen alkua. Niiden profetoiden, jotka täytyivät varhaissateen vuodatuksessa evankeliumin alkaessa, on määrä täytyä jälleen myöhäissateessa sen päättyessä. Tässä ovat ne ’virvoituksen ajat’, joita apostoli Pietari tähysi eteenpäin sanoessaan: ’Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista, ja hän lähettäisi Jeesuksen.’ Ap. t. 3:19, 20.” Suuri taistelu, 611.

Helluntai oli evankeliumin työn ”avaus” eli ”alku”, ja lopunajan sade ”lopussa” on ”päättös”. Ensimmäinen edustaa viimeistä. Ensimmäinen kuukausi yksilöi Pyhän Hengen vuodattamisen sunnuntailain aikana.

”Kukaan meistä ei koskaan saa Jumalan sinettiä niin kauan kuin luonteessamme on ainoakaan täplä tai tahra. Meidän tehtäväksemme on jätetty korjata luonteemme viat, puhdistaa sielun temppeli kaikesta saastutuksesta. Silloin myöhäissade lankeaa meidän päällemme niin kuin varhaissade lankesi opetuslasten päälle helluntaipäivänä. ...”

”Mitä teette, veljet, siinä suuressa valmistautumisen työssä? Ne, jotka yhtyvät maailmaan, saavat maailmallisen muotin ja valmistautuvat pedon merkkiä varten. Ne, jotka eivät luota itseensä, jotka nöyryyttävät itsensä Jumalan edessä ja puhdistavat sielunsa tottelemalla totuutta, saavat taivaallisen muotin ja valmistautuvat Jumalan sinettiä varten otsassaan. Kun käsky annetaan ja leima painetaan, heidän luonteensa pysyy puhtaana ja tahrattomana iankaikkisesti.” Testimonies, osa 5, 214, 216.

Ensimmäinen ”kuukausi” on sunnuntailaki, suuren maanjäristyksen ”hetki” on sunnuntailaki, onnettomuuden, palkanmaksun ja koston ”päivä” on sunnuntailaki, ja otollinen ”vuosi” on sunnuntailaki. Ensimmäisen voihuudon profetian sata viisikymmentä vuotta päättyy sunnuntailakiin, missä kolmesataayhdeksänkymmentäyksi vuotta ja viisitoista päivää alkaa.

Sanoen kuudennelle enkelille, jolla oli pasuuna: Päästä ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Eufrat-virran luona. Ja ne neljä enkeliä päästettiin irti, ne jotka olivat valmistetut hetkeksi ja päiväksi ja kuukaudeksi ja vuodeksi tappamaan kolmannen osan ihmisistä. Ilmestys 9:14, 15.

”Neljä enkeliä”, jotka olivat ”sidottuina suuren Eufrat-virran varrella”, ”päästetään irti” sunnuntailain hetkellä. Heidät on profeetallisesti ”valmistettu” sitä tuntia, päivää, kuukautta ja vuotta varten, jolloin toisen voi-huudon aikana surmataa kolmas osa ihmisistä. Yhdysvallat surmataa raamatullisen profetian kuudentena valtakuntana sunnuntailain yhteydessä, ja Yhdysvallat on yksi kolmasosa siitä kolminkertaisesta liitosta, joka perustetaan sunnuntailain yhteydessä. Toinen voi-huuto toistuu kolmannessa voi-huudossa, aivan kuten toinen enkeli toistuu kolmannessa enkelissä.

Nuo neljä tuulta päästettiin valloilleen 9/11:n aikaan, mikä merkitsi sadan neljänsäntuhat tuhat sinetöimisen alkua, ja heti sen jälkeen ne pidätettiin. Kun ne, joita Jesajan kuudessakymmenessä ensimmäisessä luvussa kuvataan sureviksi, saavat lohdutuksen, he saavat sen Lohduttajan täydellisen vuodatuksen kautta sunnuntailain aikana, joka on myös suuren maanjäristyksen ”hetki”. Ne, jotka surevat otollisena vuonna, ovat aivan samat kuin ne, jotka surevat Hesekielin yhdeksännessä luvussa ja jotka saavat Jumalan sinetin. Jeesus aloitti palvelutyönsä lainaamalla Jesajan kuudettakymmenettä ensimmäistä lukua, ja sisar White rinnastaa Hänen julistuksensa meidän työhömme.

”Kristus ilmoitti tehtävänsä maailmalle, kun hän Nasaretin synagogassa luki Jesajan profetiasta: ’Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut saarnaamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut parantamaan särjetyt sydämet, julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näön palautumista, päästämään runnellut vapauteen, saarnaamaan Herran otollista vuotta.’ Mikä työ olikaan hänen edessään! — Saarnata Herran otollista vuotta. Tämä ajanjakso käsittää aikakauden toisensa jälkeen, ulottuu vuosisadasta vuosisataan koetuksen ajan kestäessä. Jumala odottaa kuullakseen pyytämisen ja kolkuttamisen; hän tarkkaa nähdäkseen ihmiskunnan lähestyvän häntä, joka yksin voi meitä auttaa. Hän halajaa antaa heidän syntinsä anteeksi, ottaa heidät omikseen. Hän ottaa vastaan jokaisen murtuneen sielun, joka tulee hänen tykönsä; sillä tätä työtä varten Jumala voiteli ainokaisen Poikansa.

”Mutta miksi Kristus ei saattanut päätökseen Jesajaan merkittyä lausumaa? Miksi hän jätti pois lausekkeen: ’ja meidän Jumalamme kostonpäivän’? Tämän virkkeen jälkimmäinen osa oli yhtä lailla totuutta kuin ensimmäinenkin osa; eikä Kristus vaikenemisellaan kieltänyt totuutta, jättäessään pois osan omista sanoistaan, jotka hän oli antanut valitulle profeetalleen. Mutta tämä viimeinen lauseke oli juuri se, johon hänen kuulijansa mielihyvin pysähtyivät ja jota he olivat taipuvaisia toteuttamaan, langettaen tuomion kaikille niille, jotka eivät kuuluneet heidän uskonnolliseen uskoonsa. Sen sijaan, että he olisivat antaneet kansalle totuuden, vanhurskauden ja anteeksiannon sanoja, he olivat opettaneet heille, että Jumala vihasi koko pakanamaailmaa. Jumalan isällinen luonne oli esitetty väärin ja haudattu inhimillisten perinnäissääntöjen alle. Signs of the Times, 14. tammikuuta 1897.”

Jumalan kansan tehtävä tässä ajassa hahmotellaan niissä inspiraation sanoissa, jotka kuvaavat Messiaan työtä: ”Herran, Herran Henki on minun ylläni, sillä Herra on voidellut minut julistamaan ilosanomaa nöyrylle; hän on lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä, julistamaan vangituille vapautusta ja kahlehdituille vankilan avaamista; julistamaan Herran otollista vuotta ja meidän Jumalamme koston päivää; lohduttamaan kaikkia murheellisia, asettamaan Siionissa sureville, antamaan heille kaunistuksen tuhkan sijaan, ilon öljyä murheen sijaan, ylistyksen vaatteen masentuneen hengen sijaan; että heitä kutsuttaisiin vanhurskauden tammiksi, Herran istutukseksi, että hän tulisi kirkastetuksi.”

”Ja he rakentavat jälleen ikivanhat rauniot, kohottavat ennalleen entiset autiot paikat ja korjaavat hävitetyt kaupungit, monien sukupolvien autioksi jääneet paikat.” Lake Union Herald, 11. marraskuuta 1908.

Ennen kuin etenemme pidemmälle toisen vitsauksen toistumiseen kolmannessa vitsauksessa, meidän tulee muistuttaa itseämme siitä, että sanoma on ymmärrettävä tuomalla esiin ”käsky käskyn päälle”. Tämä osoittaa, että jokainen innoitetussa Sanassa esiintyvä ”hetki”, ”päivä”, ”kuukausi” ja ”vuosi”, joka sopii sunnuntailain asiayhteyteen, on sovellettava myös siihen valmisteluun, jossa islam iskee sunnuntailakia vastaan.

Esimerkiksi sana ”hour” esiintyy vain yhdessä Vanhan testamentin kirjassa, ja tuo kirja on Danielin kirja. Danielin kirjassa ”hour” mainitaan viisi kertaa.

Ja joka ei lankea maahan ja kumarra, se heitetään sillä hetkellä tulisen pätsin keskelle. ... Jos siis olette valmiit siihen, että sillä hetkellä, kun kuulette pasuunan, huilun, kanteleen, harpun, psalterin, säkkipillin ja kaikenlaisen soiton äänen, lankeatte maahan ja kumarratte sitä kuvaa, jonka minä olen tehnyt, hyvä; mutta jos ette kumarra, teidät heitetään sillä hetkellä tulisen pätsin keskelle; ja kuka on se jumala, joka voi pelastaa teidät minun käsistäni? Daniel 3:6, 15.

Sisar White soveltaa toistuvasti Danielin kirjan kolmatta lukua ja näin ollen myös ilmausta ”samana hetkenä” sunnuntailakiin. Danielin kirjan neljännessä luvussa Daniel on hämmennyksen vallassa ”yhden hetken” ajan kamppaillessaan selittääkseen Nebukadnessaria kohtaavan tulevan tuomion.

Silloin Daniel, jonka nimi oli Beltesassar, oli kauhistunut hetkisen aikaa, ja hänen ajatuksensa pelästyttivät hänet. Kuningas puhui ja sanoi: Beltesassar, älköön uni eikä sen selitys sinua

pelästyttäkö. Beltesassar vastasi ja sanoi: Herrani, tulkoon se uni sinun vihamiehillesi ja sen selitys sinun vihollisillesi. Daniel 4:19.

Daniel hämmästy ”yhdeksi hetkeksi” pyrkiessään ymmärtämään, kuinka ilmoittaisi Nebukadnessarille tämän tulevasta tuomiosta. Daniel edustaa ensimmäisen enkelin sanansaattajaa, joka julistaa, että tuomion ”hetki” on tullut. Hänen ennustuksensa annetaan Nebukadnessarille, ja vuotta myöhemmin Babylonille määrätty tuomio saatetaan Nebukadnessarin päälle.

Sillä hetkellä tämä kävi toteen Nebukadnessarissa: hänet karkotettiin ihmisten joukosta, ja hän söi ruohoa niin kuin raavaat, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hänen hiuksensa kasvoivat kotkan höyhenten kaltaisiksi ja hänen kyntensä lintujen kynsien kaltaisiksi. Daniel 4:33.

Daniel ennustaa pian tulevaa sunnuntailakia, ja kun se tulee voimaan, se on Babylonia kohtaavan tuomion ”hetki”. Molemmat ”hetket” osoittavat sunnuntailakiin, joka on suuren maanjäristyksen hetki. Nebukadnessar on Babylonin kertomuksen alfa ja Belsassar sen omega, ja Belsassar surmataa juuri samana yönä, jona kirjoittava käsi ilmestyi seinälle.

Sillä hetkellä ilmestyivät ihmiskäden sormet, ja ne kirjoittivat kuninkaan palatsin seinän rappaukseen, vastapäätä lampunjalkaa; ja kuningas näki sen käden osan, joka kirjoitti. Daniel 5:5.

Samana hetkenä kirjoitus ilmestyi seinälle, mikä osoittaa, milloin kirjoitettu sunnuntailaki sunnuntailain yhteydessä hävittää kirkon ja valtion välisen erottavan ”seinän”, ja silloin Babylon päättyi, niin kuin myös Yhdysvallat päättyy raamatullisen profetian kuudentena valtakuntana. Kuudentena valtakuntana Yhdysvallat on se valta, joka hallitsee seitsemänkymmentä vertauskuvallista vuotta Jesajan kahdessakymmenennessäkolmannessa luvussa, jolloin Tyyron portto unohdetaan. Valtakunta tai kuningas, johon Jesaja viittaa, ovat ne seitsemänkymmenen vuoden päivät, ja se valtakunta, joka hallitsi seitsemänkymmentä vuotta raamatullisessa profetiassa, oli Babylon. Belsassarin Babylonin kukistuminen on esikuva Yhdysvaltojen kukistumisesta sunnuntailain yhteydessä, jossa käsiala seinällä vastaa Ilmestyskirjan kolmattatoista lukua, jossa puhutaan lohikäärmeen tavoin.

Ilmestyskirjan kahdeksannessatoista luvussa Babylonille tuleva tuomio alkaa sunnuntailaista jakeessa neljä, kun toinen ääni ilmaisee, että hänen tuomionsa tulee yhdessä hetkessä ja myös yhtenä päivänä.

Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää hänestä ulos, te minun kansani, ettette tulisi osallisiksi hänen synneistään ettekä saisi osanne hänen vitsauksistaan. Sillä hänen syntinsä ovat ulottuneet taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä. Kostakaa hänelle niin kuin hän on costanut teille, ja antakaa hänelle kaksin verroin hänen tekojensa mukaan; siihen maljaan, jonka hän on täyttänyt, täyttäkää hänelle kaksin verroin. Niin paljon kuin hän on itseään kirkastanut ja hekumassa elänyt, niin paljon antakaa hänelle vaivaa ja surua. Sillä hän sanoo sydämessään: Minä istun kuningattarena enkä ole leski, enkä ole surua näkevä. Sentähden hänen vitsauksensa tulevat yhtenä päivänä: kuolema ja murhe ja nälkä, ja hän joutuu tulessa täydellisesti poltetuksi; sillä väkevä on Herra Jumala, joka hänet tuomitsee."

Ja maan kuninkaat, jotka ovat harjoittaneet haureutta ja eläneet hekumassa hänen kanssaan, itkevät ja vaikeroivat häntä, kun näkevät hänen palonsa savun. He seisovat kaukana hänen vaivansa pelosta ja sanovat: "Voi, voi sinua, Babylon, sinä suuri kaupunki, sinä väkevä kaupunki! Sillä yhdessä hetkessä on sinun tuomiosi tullut." Ilmestys 18:4–10.

On ilmeistä, että Babylonin asteittainen tuomio alkaa neljännen jakeen sunnantaillaista, jolloin Jumalan muu lauma kutsutaan ulos Babylonista. Johannes määrittelee hänen tuomionsa ajan sekä ”päiväksi” että ”hetkeksi”, vahvistaen, että ajan symboleja on ymmärrettävä vertauskuvallisesti.

Pääsiäistä oli vietettävä ensimmäisessä kuussa, ja pääsiäinen vastaa ristiä, joka puolestaan vastaa sunnuntailakia.

Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille Egyptin maassa sanoen: Tämä kuukausi olkoon teille kuukausista ensimmäinen; se olkoon teille vuoden ensimmäinen kuukausi. Puhukaa koko Israelin seurakunnalle sanoen: Tämän kuun kymmenentenä päivänä ottakoon kukin itselleen karitsan isänsä perhekuntien mukaan, karitsan taloutta kohti. Mutta jos talous on liian pieni karitsalle, ottakoon hän sen yhdessä lähimmän naapurinsa kanssa, niiden sielujen luvun mukaan; kukin syömisensä mukaan laskekaa karitsa. Karitsanne olkoon virheetön, vuoden vanha urospuolinen; ottakaa se lampaista tai vuohista. Ja säilyttäkää sitä saman kuun neljänenteentoista päivään asti; ja koko Israelin seurakunnan kokoontunut joukko teurastakoon sen ehtoolla. 2. Moos. 12:1–6.

Pääsiäinen oli helluntaikauden alku, ja siksi se on helluntain esikuva, joka puolestaan liittyy sunnuntailakiin. Majanpyhäkkö pystytettiin ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä, kuvaten siten voittavan seurakunnan pystyttämistä tunnusmerkiksi sunnuntailain aikana. Toisen vitsauksen ”hetki”, ”päivä”, ”kuu” ja ”vuosi” osoittavat sunnuntailakia, ja rivi rivin päälle, jokainen näistä ajanilmauksista liittyy sunnuntailakiin, kun asiayhteys sen sallii. Sunnuntailain aikana alkaa paavillisen vainon toinen ajanjakso; ensimmäinen oli ne 1 260 vuotta, jotka saivat tuon ajanjakson marttyyrit huutamaan Herralle viidennessä sinetissä kysymyksellä ”kuinka kauan”, kunnes paavillinen valta tuomittaisiin. Tässä toisessa paavillisessa verilöylyssä Jeesus on ilmoittanut kansalleen, ettei heidän tarvitse huolehtia siitä, mitä he sanovat, kun heitä vainotaan.

Mutta kun he vievät teitä ja luovuttavat teidät, älkää edeltäpäin murehtiko, mitä puhuisitte, älkääkään sitä etukäteen harkitko; vaan mitä teille sinä hetkenä annetaan, sitä puhukaa; sillä ette te ole ne, jotka puhuvat, vaan Pyhä Henki. Mark. 13:11.

Ensimmäisessä voi-huudossa ihmisiä vaivattiin sadanviidenkymmenen vuoden ajan. Nuo vuodet alkoivat 27. heinäkuuta 1299 ja päättyivät 27. heinäkuuta 1449, jolloin ne neljä enkeliä päästivät irti ne neljä tuulta, jotka oli valmistettu hetkeksi, päiväksi, kuukaudeksi ja vuodeksi surmaamaan kolmas osa ihmisistä. Vaivauksen ajanjakso kuvaa pedon kuvan pystyttämisen ajanjaksoa Yhdysvalloissa. Tuo ajanjakso on ne viisitoista päivää, jotka on esitetty 3. Mooseksen kirjan kahdennessakymmenennessäkolmannessa luvussa pasuunan soiton juhlasta helluntaihin. Pedon kuvan muodostamisen ajanjakso ulottuu 11. syyskuuta sunnuntailakiin asti, mutta keskiyön huudon sanoman julistamisen ajanjakso on pedon kuvan muodostamisen fraktaaliksi 11. syyskuuta sunnuntailakiin asti.

Sinetöimisen alku ja loppu ovat myös pedon kuvan muodostumisen alfa ja oomega. Toinen luokka muodostaa luonnetta Jumalan sinettiä varten; toinen muodostaa pedon kuvaa. Tuo ajanjakso Yhdysvalloissa vastaa samaa ajanjaksoa maailmassa, joka alkaa sunnuntailaista. ”Kuukausi” on sen ahdistuksen vertauskuva, joka pakottaa pystyttämään kuvan; niinpä sunnuntailain yhteydessä oleva kuukausi, sellaisena kuin se esitetään Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun jakeessa viisitoista, edustaa myös islamilaista ahdistusta pedon kuvan pystyttämisen aikana maailmassa.

On olemassa muitakin profeetallisia sovelluksia siitä, kuinka toisen voi-huudon profetia sekä sen tunti, päivä, kuukausi ja vuosi edustavat sunnuntailakia ja islamin vapauttamista iskemään Yhdysvaltoihin, mutta meidän on siirryttävä eteenpäin muihin kohtiin.

Viime aikoina, suunnilleen viimeisten kuuden kuukauden aikana, olen tähdentänyt sitä, että kolmen vitsauksen islam on profeetallisesti yhteydessä kolmeen enkeliin. Jaakobin lopun ajan ennustuksesta, jossa Juuda on ”viinipuu”, joka on kiinnitetty ”aasinvarsaan”, siihen, että Kristus päästi aasin irti ennen voittoa sisääntuloaan, sekä muiden todistuksen linjojen perusteella ensimmäisen ja toisen vitsauksen islam edustaa sitä profeetallista sanomaa, joka antoi voiman ensimmäisen ja toisen enkelin sanomille, ja kolmannen vitsauksen islam edustaa kolmannen enkelin profeetallista sanomaa.

Äskettäin viitattiin erääseen A. T. Jonesin kirjoittaman kirjan lukuun, ja siinä tunnistetaan sama tosiasia, mutta toisenlaisesta lähestymistavasta käsin. Jones käyttää Ilmestyskirjan kielioppia ja rakennetta osoittaakseen, kuinka on mahdotonta erottaa kolmea viimeistä vitsauspasuunaa kolmen enkelin sanomista. Hän korostaa, ettei ensimmäistä enkeliä voida erottaa toisesta eikä kolmatta voida erottaa kahdesta edellisestä. Jonesin huomio kohdistuu kolmeen enkeliin, ja samalla kun hän esittää perustelunsa kolmen enkelin erottamattomasta suhteesta, hän todistaa täsmälleen samalla logiikalla, ettei myöskään Ilmestyskirjan yhdeksännen luvun pasuunoita voida erottaa Ilmestyskirjan neljännen luvun kolmesta enkelistä. Päättämme tämän artikkelin Jonesin lukuun.

LUKU XI. KOLMANNEN ENKELIN SANOMA

Vastaus siihen tämän päivän tärkeään kysymykseen: ”Mitä meidän tulee tehdä?” voidaan antaa varmuudella Seitsemän pasuunan ja nykyisten suurten kansakuntien aseman perusteella; sillä vastaus annetaan Jumalan sanassa juuri tältä perustalta.

”Olemme nähneet, että erottamattomasti yhteydessä Seitsemän pasuunan kolmeen viimeiseen ovat kolme voi-huutoa. Aivan Seitsemän pasuunan keskivaiheilla — Neljännen pasuunan päättymisen jälkeen ja ennen Viidennen pasuunan alkamista — on kirjoitettu: ’Ja minä näin ja kuulin erään enkelin lentävän taivaan keskitaivaalla ja sanovan suurella äänellä: Voi, voi, voi maan asukkaita niiden muiden kolmen enkelin pasuunanäänten tähden, jotka vielä tulevat soittamaan.’ Ilmestys 8:13.”

Se, että kolme voi-huutoa ovat erottamattomasti yhteydessä seitsemän pasuunan kolmeen viimeiseen, kuhunkin yksi, käy täysin kiistattomaksi siitä seikasta, että kun viidennen enkelin pasuunan soitto on päättynyt, on kirjoitettu: ”Yksi voi-huuto on mennyt; ja katso, vielä tulee

kaksi voi-huutoa tämän jälkeen.” Ilmestys 9:12. Ja kun kuudes pasuuna on päättynyt, on kirjoitettu: ”Toinen voi-huuto on mennyt; ja katso, kolmas voi-huuto tulee pian. Ja seitsemäs enkeli puhalsi pasuunaan.” Ilmestys 11:15.

“Nyt er Ósundranliga tengdur hesum eingli, sum kunnger komu teirra Trimum Veunum, sum eru óloysiliga knýtt at teimum seinastu trimum av teimum Sjey Lúðurunum, tann ‘Triði Eingilin’ í Opinberingini 14.

Jotta tämä voitaisiin nähdä myös kaikin puolin epäilyksettä varmaksi, alkakaamme Ilmestyskirjan 14. luvun Kolmannen Enkelin Sanomasta ja seuratakaamme taaksepäin sen suoria yhteyksiä niiden alkuun asti.

Ensimmäiset sanat kertomuksessa, jotka koskevat ”kolmatta enkeliä”, ovat: ”Ja kolmas enkeli seurasi heitä.” Ilmestys 14:9. Tämä osoittaa, että jotkut ovat menneet edellä, joita kolmas enkeli ”seurasi”.

“Ottakaa siis edellinen jae: ‘Ja toinen enkeli seurasi.’ Tämä osoittaa, että tätä enkeliä on edeltänyt myös toinen enkeli, mikä tekee tästä ‘toisen’, kun se seuraa edellistä.”

”Palatakaamme nyt kuudenteen jakeeseen: ‘Ja minä näin toisen enkelin.’ Tämäkin vahvistaa, että yksi enkeli on mennyt edellä, minkä vuoksi tämä, lentäessään keskitaivaalla, on ‘toinen’.”

Kun seuraamme Ilmestyskirjaa taaksepäin edelleen, emme löydä yhtään enkeliä, lukuun ottamatta seitsemännen pasuunan enkeliä, ennen kuin tulemme kymmenennen luvun ensimmäiseen jakeeseen; ja siinä luemme: ”Ja minä näin erään toisen väkevän enkelin.” Tämä ilmaus, samoin kuin aikaisemmin, vahvistaa, että ennen tätä on enkeli, mikä, kun tämä astuu esiin, saa hänet mainittavaksi ”toisena”.

Seuraten tätä vielä kauemmas taaksepäin emme löydä enkeleitä, paitsi kuudennen ja viidennen pasuunan enkelit, ennen kuin tulemme kahdeksannen luvun viimeiseen jakeeseen; ja siellä saavutamme alkuperäisen, sillä luemme: ”Ja minä näin ja kuulin enkelin” — ei ”toista enkeliä”, vaan ensisijaisesti ”enkelin”.

“Näin ollen Ilmestyskirjan 8:13:sta alkaen on katkeamaton enkelien sarja, jotka on yhdistetty sanalla ”toinen”, aina Ilmestyskirjan 14. luvun kolmanteen enkeliin saakka hänen sanomineen. Näin:”

”Minä katselin, ja kuulin enkelin.” Ilmestys 8:13.

”Ja minä näin erään toisen väkevän enkelin.” Ilmestys 10:1.

“Ja minä näin toisen enkelin.” Ilmestys 14:6.

“Ja toinen enkeli seurasi.” Jae 8.

“Ja kolmas enkeli seurasi heitä.” Jae 9.”

„Ehkä seuraava yksinkertainen kaavio auttaa selventämään yhteyttä sen enkelin välillä, joka ilmoittaa seitsemän pasuunan viimeisten kolmen Voi-huudon sanoman, ja Ilmestyskirjan 14. luvun kolmannen enkelin sanoman välillä:“

”Ensimmäinen pasuuna Ilmestys 8:7”

“Toinen pasuuna Ilmestyskirja 8:8”

“3. pasuuna Ilmestys 8:10

”Neljäs pasuuna Ilmestys 8:12 ”Enkeli” — Voi, voi, voi. Ilmestys 8:13.

”Viides pasuuna Ilmestys 9:1–11 / ensimmäinen voi”

“Kuudes pasuuna Ilmestys 9:13–11:13 Toinen voi. ‘Eräs toinen väkevä enkeli.’ Ilmestys 10:1”

"Siebte Posaune Offenbarung 11,13–19 Drittes Wehe „Ein anderer Engel. Offenbarung 14,6"

“‘Toinen seurasi.’ Ilmestyskirja 14:6”

”Kolmas enkeli seurasi heitä.” Ilmestys 14:9.

Kaiken tämän merkitys voidaan nyt nähdä täydellisemmin tarkastelemalla sitä, mikä kolmannen enkelin sanoma todellisuudessa on itsessään: Ilmaisulla ”kolmas enkeli” viitataan jo sellaisenaan selvästi kolmannen enkelin asemaan kolmen enkelin sarjassa. Kuten jo on osoitettu, tämä kolmen enkelin sarja, joista kukin tuo sanoman, löytyy Ilmestyskirjan neljännen toista luvun jakeista 6–12. Näiden kolmen enkelin sanomat yhtyvät ja huipentuvat kolmanteen, joka ei lakkaa kaikkamasta ennen kuin maan elo on kypsä ja valmistettu Herran tulemusta varten, jotta hän korjaisi sen elon.

”Kolmannen enkelin sanoma itse, sellaisena kuin se ilmoitetaan Kolmannen enkelin sanoissa, kuuluu seuraavasti: ’Ja kolmas enkeli seurasi heitä ja sanoi suurella äänellä: Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä, hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka laimentamattomana on vuodatettu hänen vihansa maljaan; ja häntä on vaivattava tulella ja tulikivellä pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä. Ja heidän vaivansa savu nousee aina ja iankaikkisesti, eikä niillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin. Tässä on pyhien kärsivällisyys: tässä ovat ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.’”

”Tämä on kolmannen enkelin sanoma sellaisena kuin se itsessään on, erotettuna kahdesta muusta. Mutta todellisuudessa sitä ei voida pitää erillisenä; eikä sitä voida asettaa seisomaan erilleen ikään kuin se yksin olisi yksi ainoa, erillinen sanoma maailmalle; sillä jo ensimmäiset sitä koskevat sanat ovat: ’Kolmas enkeli seurasi HEITÄ.’ Näin itse sanoman aivan ensimmäiset sanat viittaavat meidät ei ainoastaan yhteen, vaan niihin kahteen, jotka kävivät sen edellä. Ja kreikan sana, joka on käännetty sanalla ’seurasi’, ei merkitse erillään seuraamista eikä ainoastaan seuraamista, vaan ’mukana seuraamista’, niin kuin sotilaat seuraavat päällikköään tai palvelijat isäntäänsä; sen tähden: ’seurata jotakuta jossakin asiassa; antaa johdattaa itseään.’ Kun sitä käytetään asioista puhuttaessa, se merkitsee seuraamista seurauksena; seuraamista ’jonkin aikaisemmin tapahtuneen seurauksena’. Näin siis henkilöihin nähden kolmas enkeli seuraa yhdessä niiden kahden kanssa, jotka ovat käyneet hänen edellään; ja hänen sanomansa asiana seuraa tuloksena tai seurauksena siitä, mikä on käynyt edellä.”

”Mutta myös toisesta on kirjoitettu: ’Ja toinen enkeli seurasi hänen jäljessään.’ Niin kuin Kolmas enkeli seuraa Toista, samoin Toinen enkeli seuraa Ensimmäistä. Ja ensimmäisestä on kirjoitettu: ’Ja minä näin toisen enkelin lentävän’, jne. Tämä on ensimmäinen tässä kolmen sarjassa. Häntä seuraa toinen; ja Kolmas enkeli seuraa heitä. Heidän esiin nousemisensa järjestyksessä on peräkkäisyys; mutta kun nämä kolme ovat peräkkäin nousseet, silloin ne jatkavat yhdessä yhtenä. Ensimmäinen julistaa sanomaansa; Toinen seuraa ja liittyy Ensimmäiseen; Kolmas seuraa heitä ja liittyy heihin; niin että kun nämä kolme ovat liittyneet yhteen ja kulkevat eteenpäin yhdistyneessä voimassaan, ne muodostavat mahtavan, kolminkertaisen, voimakkaalla äänellä kaikuvan sanoman. Kaikkia tarvitaan, jotta Kolmannen enkelin sanoma olisi täydellinen; eikä Kolmannen enkelin sanomaa voida totuudellisesti julistaa ilman, että kaikki annetaan.”

”Mikä siis on kolminkertainen sanoma eri osissaan? — Tässä on ensimmäinen: ’Ja minä näin lentävän taivaan laella erään toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi maan päällä asuville julistettavana, kaikille kansakunnille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille, ja hän sanoi suurella äänellä: Peljätäkää Jumalaa ja antakaa Hänelle kunnia, sillä Hänen tuomionsa hetki on tullut; ja kumartakaa Häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet.’”

”Tässä on toinen: ’Ja toinen enkeli seurasi sanoen: Babylon on kukistunut, on kukistunut, tuo suuri kaupunki, koska se on juottanut kaikille kansoille haureutensa viiniä.’”

”Ja tässä on Kolmas: ’Ja kolmas enkeli seurasi heitä sanoen suurella äänellä: Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä, hänkin on juova Jumalan viiniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan; ja häntä on vaivattava tulella ja tulikivellä pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä. Ja heidän vaivansa savu nousee aina ja iankaikkisesti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, niillä, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, ja sillä, joka ottaa hänen nimensä merkin. Tässä on pyhien kärsivällisyys; tässä ovat ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.’

Silmäys kunkin näiden sanomien sanamuotoon paljastaa sen ajatuksen, joka sisältyy kreikan sanaan ”seurasi” ja joka merkitsee ”seuraamista seurauksena”. Ensimmäinen kantaa iankaikkista evankeliumia saarnattavaksi kaikille luoduille, kutsuen kaikkia pelkäämään Jumalaa ja antamaan Hänelle kunnian sekä kumartamaan Häntä; sillä Hänen tuomionsa hetki on tullut. Tämän sanoman hylkääminen synnyttää asiain tilan, joka tällaisen hylkäämisen seurauksena kuvataan Toisen Enkelin sanoissa, joka seuraa. Ja Ensimmäisen Sanoman hylkäämisen tähden sekä tämän hylkäämisen seurausten tähden, niin kuin ne ilmoitetaan Toisessa, syntyy edelleen asiain tila lisäseurauksena, joka vaatii, että Kolmannen Enkelin tulee seurata niitä ja kovalla äänellä julistaa hänen pelottava varoituksensa niitä hirvittäviä pahoja vastaan, jotka ovat syntyneet Ensimmäisen Sanoman hylkäämisen kaksinkertaisena seurauksena.

Ja että Kolmannen enkelin ääni ja työ sulautuvat yhteen Ensimmäisen enkelin äänen ja työn kanssa, käy ilmi hänen päätössanoistaan: ”Tässä ovat ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon”; sillä tämä on iankaikkisen evankeliumin saarnaamisen jatkuva tarkoitus. Se on Jumalan pelkäämisen ja hänelle kunnian antamisen sekä sen palvomisen ydin, ”joka on

tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet”. Jumalan käskyjen pitäminen ja Jeesuksen usko on ainoa, mikä voi tehdä yhdenkään sielun kykeneväksi kestämään hänen tuomionsa hetkellä, jonka ensimmäinen enkeli julistaa ”tulleen”.

Kolmannen enkelin päätössanoja välittömästi seuraa: ”Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan minulle: Kirjoita: Autuaat ovat ne kuolleet, jotka tästedes kuolevat Herrassa” — tästä ajasta eteenpäin. Ilmestys 14:13. Ja välittömästi tämän jälkeen tulevat sanat: ”Ja minä näin, ja katso, valkoinen pilvi, ja pilven päällä istui Ihmisen Pojan kaltainen, päässään kultainen kruunu ja kädessään terävä sirppi. Ja temppelistä tuli ulos toinen enkeli ja huusi suurella äänellä pilvellä istuvalle: Lähetä sirppisi ja leikkaa, sillä sinun leikata aikasi on tullut, sillä maan sato on kypsä. Ja pilvellä istuva lähetti sirppinsä maan päälle, ja maa leikattiin.” Ilmestys 14:14–16. Ja ”elonkorjuu on maailman loppu.” Matteus 13:39.

”Edelleen: Kolmas enkeli erityisesti varoittaa kaikkia ihmisiä pedon ja sen kuvan palvomisesta, mitä nämä sitten lienevätkin; ja Ilmestyskirjan 19:11–21 perusteella havaitsemme, että peto ja sen kuva ovat ”elävinä” silloin, kun Herra tulee taivaan pilvissä, ja että ”molemmat” tuhotaan hänen tulemuksensa kirkkaudessa.

”Nämä tosiasiat osoittavat, että kolmannen enkelin sanoma on voimallinen, kolmiosainen, suurella äänellä julistettava sanoma, joka lähtee kaikille kansakunnille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille juuri ennen Herran toista tulemistä; ja joka kypsyttää maan elonkorjuun ja valmistaa Herralle valmiin kansan, aivan samoin kuin Johannes Kastajan sanoma valmisti tien Herran ensimmäiselle tulemiselle. Ja niin se on Jumalan viimeinen, päättävä sanoma maailmalle.

”Ja nyt, kun näin ymmärrämme, mitä kolmannen enkelin sanoma on itsessään, tuon sanoman suhde nykyajan suuriin kansakuntiin voidaan paremmin havaita tarkastelemalla kolmannen enkelin sanoman aikaa.” A. T. Jones, *The Great Nations of Today*, 114.